

ת"פ 55245/03/21 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מ' ב'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 55245-03-21 מדינת ישראל נ' ב' (עציר) ת"פ
31949-07-19 מדינת ישראל נ' ב' (עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שלומי רותם גרינבוים

נגד

מ' ב' (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

צירוף התיקים; הודאת הנאשם; ההסדר הדיוני

1. הנאשם, יליד 1976, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בשני כתבי אישום מתוקנים שאלה עובדותיהם -

א. ת"פ 55245-03-21 - בעת הרלוונטית היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים מזה כ-3 שנים והתגוררו בטירה עם שני ילדיהם הקטינים, בני שנתיים ושנה; ביום 22.3.21 עת שהו הנאשם והמתלוננת בבית התפתח ויכוח ביניהם בענין הכנת אוכל לנאשם על רקע התנהלות המתלוננת אל מול ילדיה. בנסיבות אלה, חלץ הנאשם את נעליו והכה באמצעות נעל על גבה של המתלוננת, הכה באמצעות ידיו בכל חלקי גופה, ואמר לה "אקבור אותך פה". בהמשך, משך הנאשם ותלש את שיערה של המתלוננת והכניסה לחדר הילדים בבית. בעודה מנסה לסדר את שיערה אמר לה הנאשם "את מסדרת את השיער? אני אראה לך מה זה" ומשך בשערה בשנית. בנסיבות אלה נכנסו הילדים הקטינים לחדר הילדים והנאשם המשיך להכות את המתלוננת באמצעות ידיו בנוכחותם. כתוצאה ממעשי הנאשם, נתלשו שערות רבות מראשה של המתלוננת, ונגרמו לה חבלות בדמות שריטות בפניה, סימני חבלה במותנה, במפשעה, בידה ובצווארה.

בגין תיק זה הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין.

עמוד 1

ב. ת"פ 31949-07-19 (תיק הצירוף) - אישום ראשון - ביום 7.7.19 עת הייתה המתלוננת בחודש השלישי להריונה, במהלך ויכוח ביניהם, תקף אותה הנאשם עת ישבה על הספה, חנק אותה בגרונה תפס בצווארה והרים אותה ודחפה עד שנפלה לרצפה. בעודה שרועה על הרצפה, המשיך הנאשם להכותה בבעיטות בפניה, בגבה, ברגליה ובבטנה. בהמשך, הרים הנאשם את המתלוננת ודחפה שוב עד שנפלה לרצפה ומשך בשערה. בנסיבות אלה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות בפניה, במרפקה, בכתפיה וברגליה.

אישום שני - בראשית חודש ספטמבר 2018 בשעות הערב, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, השליך הנאשם צלחת אוכל לעבר פניה של המתלוננת שפגעה בשיניה. כתוצאה מכך, נשברה למתלוננת שן קדמית.

בגין תיק זה הורשע הנאשם על פי הודאתו **בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.**

2. במסגרת הסדר דיוני הוסכם שטרם הטיעונים לעונש יתקבל תסקיר של שרות המבחן בעניינו של הנאשם. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 15.7.21 עולה כי הנאשם כבן 44, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני קטינים בגילאי שנה וחצי ושלוש שנים, עצור עד תום ההליכים מיום 23.3.21, וטרם מעצרו התגורר עם משפחתו בטיבה ועבד במוסך שבבעלותו. הנאשם פרש מלימודיו לאחר 11 שנות לימוד ללא זכאות לתעודת בגרות, ובעידוד אביו החל לעסוק והתמקצע בתחום הרכב. עבד כשכיר במשך עשור ולפני 13 שנים הקים עסק עצמאי לתיקון רכבים בו עובדים שניים מאחיו.

הנאשם נישא למתלוננת בשנת 2018. הוא תאר כי מתחילת נישואיו בני משפחתה של המתלוננת התקשו לקבל את העובדה שהרתה טרם נישואיהם וכך נוצר ריחוק בינו לבין בני משפחתה. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת, לא יציבה ורווית קונפליקטים בינו לבין המתלוננת, המאופיינת בנטיית פיזית מצדו כלפי המתלוננת ובחשדות מצדה באשר לנאמנותו כלפיה. לאחר לידת בתם הבכורה **החל הנאשם להרגיש בשינוי שחל במעמדו בבית, כשלתחושתו לא קיבל את היחס והכבוד הנדרשים מהמתלוננת, והדבר עורר בו תחושות של דחייה, כעס ותסכול.** עקב התנהלותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, נעצר בשנת 2019 (בגין תיק הצירוף) אז התרשם השירות כי לנאשם יכולות קוגניטיביות טובות ויכולת תפקוד תעסוקתית תקינה. עם זאת, ההתרשמות היתה כי **התנהל מעמדת שליטה דינמיקה הזוגית, החזיק בעמדות פטריארכליות ופעל בתוקפות שעה שרצונותיו לא נענו.** לאור האמור, הנאשם הופנה לטיפול במרכז לגברים אלימים ב"בית נועם" מאוגוסט 2019, במשך למעלה משנה, וכן טופל בשיחות פרטניות במסגרת היחידה למניעת אלימות בכפר קאסם, כל זאת עד למעצרו בתיק הנוכחי עת הופקע צו הפיקוח באפריל 2021.

מסיכום הטיפול בבית נועם עולה כי עבר הליך טיפולי ממושך בתאריכים 25.8.19-1.12.20 תוך לינה במקום, ולאחר מכן עבר למסלול הוסטל למשך 4 חודשים ומסלול בוגרים, ובסך הכל טופל למעלה משנה. ההליך התקדם בהדרגתיות מריחוק והעדר שיתוף ועד למתן אמון במערכת הטיפולית ומודעות ראשונית ולקידוח אחריות, ואף החל ליישם כלים להתמודדות מותאמת יותר בעת כעס. בתום הטיפול הוחלט על המשך טיפול במפגשים בקבוצת הבוגרים והמשך הרחקה מהמתלוננת.

לאחר מעצרו הראשון החליטו בני הזוג להתגרש, אולם בעקבות הליך סולחה בין המשפחות ובמקביל להליך הטיפול, בו העריך השירות כי חלה הפחתה בסיכון במצבו, חזר הנאשם להתגורר בבית עם המתלוננת והמשיך בטיפול הפרטני והקבוצתי.

ברקע להתנהלותו באישום הראשון בתיק הצירוף, תאר הנאשם כי **דאג לבתו התינוקת לאחר שהמתלוננת הפעילה מזגן קירור בקרבתה וחום גופה היה נמוך בעקבות כך, ולאחר שהעלה את חום גופה הכה את המתלוננת; ביחס לאישום השני תאר הנאשם כי בשל אי שביעות רצונו מהאוכל שהכינה המתלוננת דחף לכיוונה את המגש ומספר צלחות נשברו. בעקבות כעסו החליט לצאת מהבית ולא הבחין כי גרם לשבר בשיניה.**

הנאשם הביע חרטה על מעשיו מסר כי מודע לפגיעה במתלוננת, לתחושת ההשפלה וחוסר האונים שעורר בה, אך היה ממוקד בתסכולו ותאר תפיסה לפיה המתלוננת לא הפגינה רגישות כלפיו.

במסגרת מעצרו הנוכחי תאר כי בחודשים עובר למעצרו **החל לחשוד כי המתלוננת נוהגת באלימות כלפי ילדיהם ועל כן התקין מצלמות שתעדו את המתרחש בבית. לאחר שנחשף במצלמות לאלימות מצדה כלפי הילדים דיווח על כך לגורמי הרווחה ולקצינת המבחן כשלתפיסתו גורם זה עמד ברקע להמשך התנהלות אלימה מצדו.**

השירות התרשם כי גם כיום הנאשם ממשיך להתנהל מתוך צרכי שליטה מוגברים, מתקשה ליישם דרכי התמודדות חלופיות וכלים שרכש בטיפול על מנת לווסת התנהגותו ולשלוט בכעסיו. בשל העובדה כי הטיפול הממושך שעבר בעבר לא צמצם את הסיכון במצבו והוא שב והסתבך בפלילים העריך השירות כי קיים סיכון ממשי להמשך התנהלות אלימה כלפי המתלוננת ועל כן לא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר.

ברקע לביצוע העבירות בתיק הנוכחי תאר הנאשם כי **חש כעס על המתלוננת לאחר שלא בישלה כפי שביקש ממנה ולאחר שהבין כי בתו לא אכלה ארוחת ערב, הכה את המתלוננת. לטענתו רק לאחר מכן הבחין בנזק שגרם לה** ולמחרת בבוקר עזבה ביחד עם ילדיהם ת הבית ומאז אינו מקיים עמם כל קשר. הנאשם הביע חרטה ודאגה לשלום ילדיו אך מסר כי אינו מעוניין לשוב ליחסים זוגיים עם המתלוננת. בנוסף, הנאשם מסר כי מודע לצורך בהמשך טיפול ומעוניין להמשיך לעבוד על דפוסיו האלימים.

בשיחה עם המתלוננת, כבת 27, עלה כי אינה עובדת ומגדלת את ילדיהם המשותפים. מתגוררת בבית הוריה בטירה ומצויה בשלבי היריון מתקדם. תארה אלימות פיזית ומילולית מצד הנאשם מתחילת הקשר הזוגי גם בתקופת הריונה ובנכוחות ילדיהם לצד גילויי רכושנות עוינות וקנאות כלפיה.

טענה כי הנאשם מנע ממנה לצאת מהבית ולפגוש בבני משפחתה, מנע ממנה לישון בשעות בהן היה ער, תארה אלימות מינית מצדו לאורך כל תקופת הנישואין ואלימות פיזית מצדו גם כלפי בתם הבכורה.

הגם שלאחר מעצרו הראשון החליטה לתת לו הזדמנות נוספת בשל היותו בהליך טפולי, הרי שלאחר תקופה קצרה שב הנאשם לנהוג בה באלימות והיא יצאה למקלט לנשים נפגעות אלימות שם שהתה כחודש וחצי. כיום המתלוננת תארה חשש לפגיעה בה או בילדיהם, תארה קושי רגשי נוכח האלימות שחוותה והביעה רצון להשתלב בטיפול במסגרת הרווחה.

לאור כל האמור, **השירות התרשם כי חרף ההליך הטיפול האינטנסיבי וממושך שעבר, לא היה בכך כדי לצמצם את הסיכון במצבו, והנאשם המשיך להתנהל מתוך צרכי שליטה מוגברים ונהג במתלוננת ובילדים באלימות**

פיזית מילולית ורגשית והתקשה ליישם דרכי התמודדות חלופיות וכלים שרכש על מנת לווסת ולשלוט בכעסיו.

בנסיבות אלה השירות העריך כי קיים עדיין סיכון להמשך התנהלות אלימה מצד הנאשם כלפי המתלוננת ולא בא בהמלצה שיקומית בעניינו. הומלץ על הטלת ענישה מוחשית משמעותית והרתעתית בדמות מאסר בפועל.

4. מתסקיר משלים מיום 30.9.21 עלה כי למרות שהנאשם הציג חוות דעת פרטית שנערכה בעניינו, לא חל שינוי בגישתו. בחוות הדעת האמורה לא נערכה הערכת סיכום כנדרש ולא נעשה שימוש בכלי הערכה מקצועיים, בפער למובא בתסקיר. בנוסף, העריך השירות כי תכנית הטיפול המוצעת על ידי המטפלת הפרטית אינה תואמת את הערכת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות כפי שהעריך השירות בתסקיר קודם ואינה מספקת מענה הולם לרמת הסיכון העולה ממצבו עבור המתלוננת.

חוות דעת פסיכו-סוציאלית קרימינולוגית

5. מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת פרטית (נע/1) מיום 14.8.21, מאת הגב' מראם עזאם נאשף, עובדת סוציאלית וקרימינולוגית מומחית.

מחוות הדעת הפרטית עולה שבשיחות עמו גילה הנאשם פתיחות, שיתף בהרחבה אודות רגשותיו ומחשבותיו ואודות החסמים שמנע ממנו ליישם באופן מלא את הכלים הטיפוליים שרכש בהליך הטיפול שעבר. עורכת חוות הדעת התרשמה כי בעת הנוכחית הנאשם בשל לתהליך טיפול אינטנסיבי נוסף, בעיקר נוכח כבדת הדרך שעבר והתבונות המעמיקות שמבטא בעניין נזקקות טיפוליות ופתיחותו הרגשית בנושא. הגם שהעבירה האחרונה בוצעה בהיותו משולב במסגרת טיפולית, הרי שלגישת הנאשם בשל משבר הקורונה והפורמט בו התנהל הטיפול הוא חש צורך בהליך מעמיד ואינטנסיבי יותר. לדעת עורכת חוות הדעת קשייו הרגשיים של הנאשם והעדר כלים במצבים מורכבים וקיצוניים הם שהכשירו את הקרקע לרצידיביזם ולא אי הרתעה או דפוסים עבריינים מופנמים. להערכתה בבסיס יש לנאשם דרכי חשיבה נוקשים אך נראה כי ההליך הטיפולי שעבר הקנה לו כלים בתחום, כפי שעולה מיכולתו למתוח ביקורת כלפי התנהגותו האלימה לגבי שני כתבי האישום המתוקנים.

עוד התרשמה עורכת חוות הדעת כי בכוחם של גורמי הסיכוי בעניינו לנבא פרוגנוזה שיקומית חיובית ככל שיקבל טיפול הולם, הואיל והנאשם מגלה תובנות מעמיקות באשר לחסמים בקרבו שהביאו אותו להתנהגות אלימה חוזרת, מגלה תובנות מעמיקות באשר לחומרת מעשיו ומביע חרטה וצער, מגלה אמפתיה למתלוננת ולסבלה, מגלה נזקקות טיפוליות ומוטיבציה להליך שיקומי אינטנסיבי וממושך, משפחתו תומכת בהליך השיקומי, הוא מצוי בהליך גירושים ומביע רצון להתגרש. כמו כן, מדובר באדם ללא עבר פלילי שניהל עסק עצמאי במשך שנים ואורח חיים נורמטיבי ומותר רושם כמי שמכבד סמכות.

לבסוף המליצה עורכת חוות הדעת לשלבו בתוכנית טיפול אצלה בנושא שליטה וניהול כעסים כשבשלושת החודשים הראשונים ישולב בשיחות פרטיות פעמיים בשבוע, כשעה כל אחת, ובתום שלושת החודשים, תישקל הפחתת האינטנסיביות לפעם בשבוע למשך 9 חודשים נוספים לפחות.

6. עורכת חוות הדעת אף העידה בבית המשפט במסגרת הראיות לעונש. מעדותה עולה כי אין לה כל היכרות

מוקדמת עם הנאשם וכי לאחר אבחון פסיכו-סוציאלי מקיף שערכה לו הסיקה כי נסיבות ביצוע העבירות בתיק המצורף שונות מנסיבות הביצוע בתיק העיקרי. עורכת חוות הדעת העידה שבמקרה הראשון הנאשם היה בעל נוקשות מחשבתית בולטת, כפי שאף עלה בתסקירי שירות המבחן, כשעלה שעד גיל 40 לא קיים מערכת יחסית זוגית אינטנסיבית ואינטימית ולא ידע להתנהל, ואכן בהמשך נעשתה עבודה טיפולית משמעותית והנאשם עבר כברת דרך חשובה. באירוע השני, נחשפו מאפייני אישיות מורכבים יותר, כמו תלותיות, וגורמי סיכון נוספים דוגמת דימוי עצמי נמוך, צורך באישור חברתי להחלטות שעושה, תאר מחשבות להיפרד וניסיונות לעשות זאת אך נעדר אומץ בשל יחס החברה בה הוא חי. עורכת חוות הדעת אף העידה שהתרשמה שבחודשים שקדמו לביצוע העבירה הנאשם חווה משבר רציני בחיי הזוגיות, כשטיפול נעשה באופן טלפוני בשל משבר הקורונה, ועל כן לא הצליח למצות את עצמו, בשונה מטיפול פרונטלי, וכי כיום הנאשם מבין את גורמי הסיכון בעניינו ואת העובדה שצריך לטפל בעצמו ולחזק את הכלים הרגשיים שרכש (עמ' 14 לפר').

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה הגיש תמונות של החבלות שנגרמו למתלוננת, כמפורט בכתבי האישום המתוקנים (תע/1; תע/2). התובע טען שבמעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על גופה של המתלוננת, שלומה וכבודה, וכן שלווה חייהם של הילדים שחזו ב אלימות. מהתסקיר בעניינו עולה כי הנאשם הביע חרטה מילולית, היה מודע לפגיעה במתלוננת ולתחושת ההשפלה וחוסר האונים שעורר בה והביע נכונות לשאת בעונש לו יידרש. יחד עם זאת, ציין השירות כי הנאשם ממשיך להתנהל מתוך צרכי שליטה מוגברים ומתקשה ליישם דרכי התמודדות חלופיות וכלים שרכש במהלך הטיפול. בנוסף התרשם השירות כי ההליך המשפטי ומעורבות השירות לא היוו גורמי הרתעה עבורו מהמשך התנהלות אלימה. עוד נטען כי למרות שבמהלך הטיפול שעבר החל הנאשם לגלות מודעות, לקחת אחריות, להכיר בהתנהגותו האלימה וליישם כלים להתנהגות נכונה יותר, הרי שהנאשם מחזיק בעמדות נוקשות, פטריארכליות, הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה, מתקשה בוויסות דחפיו התוקפניים והאלימים ונוטה לצבירת תחושות תסכול וכעס באשר ליחסיו עם המתלוננת, שם התקשה בגילוי אמפתיה בתקופת הריבוי. בנסיבות אלה, השירות לא בא בהמלצה שיפוטית והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל. התובע התייחס לחוות הדעת הפרטית שהוגשה על ידי ההגנה וטען שזו אינה מתייחסת לתסקירים שהתקבלו בעניינו, וגם בה השליך הנאשם את האחריות על מעשיו על הגורמים הסובבים אותו. בנוסף, חוות דעת הפרטית אינה דנה בגורמי סיכון בעניינו של הנאשם והסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד, וממליצה לשלבו בהליך טיפולי ללא עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, המלצה שאינה מתיישבת עם האינטרס הציבורי ועל כן אין לתת לה משקל.

על סמך פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לכל אישום בנפרד וביקשה לגזור על הנאשם עונש שלא יפחת מ-26 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

8. ב"כ הנאשם טען שהנאשם כבן 45, נעדר עבר פלילי, אוהב את ילדיו, ניסה לעשות הכל עבורם ואף ניסה לשקם את המערכת הזוגית עם המתלוננת. בעת שהסתבך בתיק הצירוף, בשנת 2019, הודה מיד, קיבל אחריות והביע חרטה כנה על מעשיו. בחלוף כחודשיים במעצר שולב ב"בית נועם", עבר תהליך טיפולי מאד אינטנסיבי, בין יולי 2019 לאפריל 2020 ובהמשך עבר לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בכפר קאסם. בשלב המעצר הוגשו שישה תסקירים (הוגשו לעיוני לצורך הוכחת העובדה שהנאשם השתלב בטיפול, ותוך שהבהרתי לב"כ הנאשם שתסקיר מעצר אינו משמש לענין העונש). ב"כ הנאשם טען שקיים פער בלתי מוסבר בין האמור בתסקירי המעצר לבין האמור בתסקירים לענין העונש, הואיל והאחרונים, לטענתו, הוכנו ללא מפגש אישי בין הנאשם לקצינת המבחן, אלא באמצעות

שיחת "זום" קצרה בלבד, באופן שטחי, כשקצינת המבחן לא בדקה את התנהלותו של הנאשם בכלא במסגרת המעצר. לדברי הסניגור, הוא ביקש שקצינת המבחן שהכינה את תסקירי המעצר תהיה זו שתכין את התסקיר לענין העונש, אך הדבר לא נעשה. סופו של דבר, קצינת המבחן שערכה את התסקיר לעונש כלל לא שוחחה עם קצינת המבחן בהליך המעצר ואף התעלמה כליל מההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם. קצינת המבחן התייחסה לאחד מכתבי האישום כאילו הנאשם נהג במתלוננת ובילדיהם באלימות פיזית, למרות שלא מיוחסת לו עבירת אלימות כלפי הילדים. אדרבא, הנאשם הוא זה שמייחס אלימות מצד המתלוננת כלפי הילדים ואף התקין מצלמות אבטחה בבית, אשר תיעדו את המתלוננת צועקת על הילדים ומתנהגת אליהם באלימות (במהלך הטיעונים לעונש הוצגו לפני סרטוני אבטחה במהלכם נצפתה המתלוננת צועקת על הקטינים, ומושכת אחד מהם בצורה גסה). לדברי הסניגור, הוגשה תלונה נגד המתלוננת והתיק ממתין לקבלת החלטה על ידי הפרקליטות. נטען שהנאשם פנה מיוזמתו לקבלת חוות דעת פרטית מאת קצינת מבחן לשעבר, אשר עמדה בראש ועדות בתחום אלימות במשפחה. נטען שחוות הדעת הפרטית נערכה תוך הערכת סיכון כנדרש ושימוש בכלי הערכה מקצועיים, ומתייחסת לכל נתון בתסקירים ובמיוחד לעמדת המתלוננת וכן מתייחסת באופן מקצועי לרקע למעשים. בנוסף, חוות הדעת הפרטית סוקרת את העובדה לפיה בתהליך טיפול אינטנסיבי, קיימת אפשרות לרגסיה ולמעידה.

ב"כ הנאשם הפנה לדו"ח ועדת דורנר הקורא, במקרים בהם מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי שנשקלת הטלת עונש מאסר קצר בעניינם, להעדיף הליך של שיקום מאשר הטלת מאסר לריצוי בפועל. לאור כל האמור התבקש בית המשפט להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, אשר עצור מחודש מרץ 2021.

9. הנאשם הוסיף בדברו האחרון לבית המשפט, תוך שהוא בוכה, כי יודע שביצע עבירה חמורה, למרות שעבר דרך, מודה כי טעה והביע חרטה עמוקה מעומק ליבו. תאר כי חווה קושי במעצר, רגשי ובריאותי, אולם במהלך כל תקופת המעצר עשה חשבון נפש, הפנים את הטעויות שעשה, השתנה ורכש כלים להתמודדות, כלים עימם הוא רוצה להמשיך ולהשתמש.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה את בתי המשפט בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע בעת ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם שלפניי הורשע בהתנהגות אלימה כלפי אשתו המתלוננת, בשלוש הזדמנויות שונות. נוכח פער הזמנים שבין ביצוע העבירות בתיק הצירוף (יולי 2019) לבין ביצוע העבירות בתיק העיקרי (מרץ 2021), וחרף העובדה שמדובר במקרים בעלי אופי דומה שאירעו בין אותם צדדים בתוך ביתם, אני סבור כי יש להתייחס לשני כתבי האישום המתוקנים כאל **שני אירועים נפרדים**, ולקבוע **מתחם ענישה לכל כתב אישום בנפרד**.

11. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו עניינם הגנה על שלמות גופו של אדם, על ביטחונו האישי ועל שלוות נפשו, כמו גם שמירה על התא המשפחתי ומניעת פגיעה בו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בפגיעה באישה בביתה מבצרה (ע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל** (19.5.05)), בין היתר, בהיותה

בהיריון, ובנוכחות ילדיהם הקטינים.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה **רבה ומשמעותית**. הנאשם תקף את המתלוננת בשלוש הזדמנויות שונות במהלך שלוש שנות נישואיהם - באירוע אחד לנגד עיני ילדיהם הקטינים, ובאירוע אחר - עת היתה בחודש השלישי להריונה. בשלושת האירועים גרם לה הנאשם לחבלות קשות ובאחד מהם, אף איים עליה.

12. **מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** עולה כי הנאשם פעל באלימות ובאכזריות כלפי המתלוננת בשלוש הזדמנויות שונות, בתוך ביתם, תוך ניצול כוחו ומעמדו כבעלה. באירוע הראשון (כרונולוגית) הנאשם השליך צלחת לעבר פניה של המתלוננת ושבר את השן הקדמית בפיה; באירוע השני, שארע כ-10 חודשים לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת עת ישבה על הספה, תפס בצווארה וחנק אותה בגרונה, דחפה עד שנפלה לרצפה ובעודה שרועה על הארץ, המשיך להכותה בבעיטות בפניה, בגבה, ברגלה ובבטנה, בהמשך הרים את המתלוננת ודחף אותה שוב עד שנפלה על הרצפה ומשך בשערה, כל זאת כאשר המתלוננת בחודש השלישי להריונה; באירוע השלישי, כשנה וחצי לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות נעל בגבה ובאמצעות ידיו בכל חלקי גופה, כל זאת בנוכחות ילדיהם הפעוטים, תלש את שערה ואיים כי "יקבור אותה" ו"יראה לה מה זה".

למתלוננת נגרמו נזקים פיזיים רבים, כפי שהוצג לבית המשפט בתמונות (תע/1; תע/2), ובכלל זה - נתלשו שערות רבות מראשה, נגרמו לה חבלות במפשעה, בפניה, במותנה, בכתפיה, רגליה, ידיה ובצווארה, ונשברה לה שן קדמית, והנזק הנפשי שנגרם לה ולילדיה, בפניהם היכה אותה הנאשם - מי יישורנו.

למותר לציין כי תופעת האלימות במשפחה הינה תופעה נפוצה במחוזותינו - "מכת מדינה" ממש - שלא אחת מסתיימת בפציעות קשות יותר ואף בקיפוח חיים.

13. בשולי הדברים יוער כי באשר לטענת הנאשם בדבר אלימות פיזית מצד המתלוננת כלפי הילדים, אין בידי לקבוע מסמרות בשלב זה. הגם שקיימת אינדיקציה כי המתלוננת אכן התנהלה באופן גס, במידה מסוימת, כלפי הילדים, נוכח צילומי מצלמות האבטחה שהוצגו לבית המשפט, לצד העובדה לפיה הנאשם הגיש נגדה תלונה, וכי יש לתת משקל מסוים לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשה, הרי שטרם התקבלה החלטה לעניין העמדתה לדין של המתלוננת בענין זה. ובכלל - לא נטען שסיבה זו הביאה את הנאשם לפעול באלימות כמתואר בכתב האישום המתוקן בתיק הצירוף; וממילא, אין כל הצדקה הפעלת אלימות כה חמורה ולנטילת החוק לידיים, מקום בו הוגשה תלונה נגד המתלוננת ורשויות החוק מבררות את פשר התנהלותה.

14. כידוע, מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ותלוי בנסיבות הקונקרטיות הקשורות בביצוע העבירות בכל מקרה ומקרה [ראה: ת"פ (שלום כ"ס) 39117-09-12 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני** (15.5.16); ת"פ (שלום כ"ס) 56925-09-14 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני** (23.11.15)]; ת"פ (שלום כ"ס) 51671-11-15 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני** (18.11.18)].

למדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, ומתחמי הענישה לעבירות אלו, כבר התייחסתי בהרחבה בת"פ (שלום כ"ס) 51671-11-15 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני** (18.11.18) ובמקרה בעל נסיבות דומות במסגרת ת"פ (שלום כ"ס) 4764-07-20 **מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני** (11.1.21), שם קבעתי **מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, לכל אירוע אלימות, לצד ענישה נלווית.**

15. באשר **לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** יצוין כי עסקינן בנאשם בן 44 שניהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, ניהל עסק עצמאי עובר למעצרו הנוכחי ושוהה במעצר מזה כ-7 חודשים. הנאשם הודה בכתיב האישום המתוקנים, נטל אחריות מלאה והביע חרטה כנה. הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט וחשוב מכך - חסך מהצורך להעיד את המתלוננת על כל המשתמע מכך.

זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מהעובדה שלאחר שחרורו של הנאשם ממעצרו בתיק הצירוף, השתלב הנאשם בטיפול ייעודי ב"בית נועם", משך כשנה, ולאחר מכן, המשיך להיות מטופל ביחידה למניעת אלימות במשפחה בכפר קאסם.

יחד עם זאת, התסקירים שהוגשו בעניינו אינם חיוביים, ומהם עולה כי חרף הטיפול האינטנסיבי שעבר בשנת 2019, במסגרת המרכז לגברים אלימים "בית נועם" ובהמשך ביחידה למניעת אלימות בכפר קאסם, המשיך הנאשם להתנהל באלימות פיזית, רגשית ומילולית כלפי המתלוננת, בתיק העיקרי, והתקשה ליישם דרכי התמודדות חלופיות וכלים על מנת לווסת התנהגותו ולשלוט בכעסיו.

השירות התרשם כי הנאשם לא הצליח להפיק תועלת מההליך הטיפול האינטנסיבי, לא היה בו כדי לצמצם את הסיכון למתלוננת, ועדיין קיים סיכון להמשך התנהלות אלימה כלפיה מצדו. באשר לטיפול שהוצע בחוות הדעת הפרטית במתכונת של פעמיים בשבוע לזמן קצוב העריך השירות כי אין בכך כדי לתת מענה הולם לרמת הסיכון העולה ממצבו.

השירות התרשם, בדומה לעורכת חוות הדעת הפרטית, כי קיימים גורמי סיכון מרובים בעניינו, ובכלל זה - עמדות נוקשות ופטריארכליות, קשיים בוויסות דחפים תוקפניים ונטייה לצבור כעסים, התנהלות אלימה כלפי המתלוננת לאורך השנים, קושי להיעזר בגורמי טיפול וביישום והפנמת הכלים שנרכשו בתקופת הטיפול והעדר הרתעה מההליך הפלילי.

לא בכדי המלצתו הסופית של שירות המבחן היא לענישה מוחשית בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח.

16. אציין שמסקנות והמלצת התסקירים מקובלים עליי ועדיפים על פני חוות הדעת הפרטית, שעיון בה מעלה כי היא מתמקדת בנאשם באופן מגמתי, מבלי לקחת בחשבון את עמדתה של המתלוננת וללא איזון התוכנית עם טובתה וטובת הילדים כחלק מהאינטרס הציבורי. עם זאת, לא נעלמה מעיניי בעייתיות מסויימת העולה מתוכן התסקירים - כך, למשל, מצינת קצינת המבחן בתסקיר המשלים מיום 30.9.21 כי **"על אף הליך הטיפול האינטנסיבי היום יומי והמושוך שעבר, המשיך מ' להתנהל ונהג במתלוננת ובילדיהם באלימות פיזית מילולית ורגשית..."** (עמ' 1, פסקה שלישית), וזאת חרף העובדה כי אלימות כזאת אינה מיוחסת לו באף אחד מהאישומים בהם הורשע; בנוסף, צוין כי לא חל שינוי בגישתו ובמצבו של הנאשם נוכח האמור בחוות הדעת הפרטית, זאת מבלי שנערכה כל פגישה נוספת עם הנאשם, פרונטאלית או טלפונית, בשלושת וחצי החודשים שחלפו מאז התסקיר הקודם.

ואולם, כאמור, לא התרשמתי מתסקירים מגמתיים נגד הנאשם או כאלה שהוכנו בשטחיות או בהתעלם מכלל הנסיבות ותוכנם והמסקנות הנגזרות מהם סבירים ועולים בקנה אחד עם התנהלותו של הנאשם בעת ביצוע העבירות ולאחר מכן, בהליכי המעצר, השחרור, הטיפול והמעצר המחודש.

17. בענייננו, מצאתי כי אין מקום לסטות לקולא או לחומרא ממתחם הענישה, וכי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

18. בשכלול כלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן - היעדר עבר פלילי ותפקוד תעסוקתי תקין עד למעצר; שחרור ממעצר למסגרת טיפולית ב"בית נועם"; סיום הליך טיפולי משך כשנה ולאחר מכן השתלבות בהליך טיפולי במסגרת היחידה למניעת אלימות בכפר קאסם; מעצר מחודש נוכח ביצוע עבירות אלימות חמורות כלפי אותה מתלוננת, באופן המעיד על כשלון ההליך הטיפולי הקודם; כאשר ברקע מדיניות הענישה הנוהגת שעניינה הצורך בהרתעת היחיד והרתעת הרבים - באתי לכל מסקנה שיש למקם עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחמי הענישה שנקבעו בעניינו.

19. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו, 23.3.21 ובניכוי ימי מעצרו בתיק המצורף (11.7.19-25.8.19).

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת 3) בסך ₪ 5,000 אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.3.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ב, 18 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד נטע מלין, הנאשם (באמצעות מערכת היועדות חזותית) ובא-כוחו.